



Nepodplatni se dopisi na tiskaju. Priposlana se pisma tiskaju po 6 nč. svaki redak. Oglasi od 6 redaka stoje 60 nč., za svaki redak više 5 nč.; ili u slučaju opetovanja za pogodbe sa upravom. Novci se šljku poštarskom naputnicom (asnežno postalo) na administraciju „Naše Sloge“ Imo, prezima i najbližu poštu valja točno označiti.

Komu list nedodje na vrijeme, neka to javi odpravilutru u otvorenu pismu, za koje se ne plaća poštarino, ako se izvana napiše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Izrazi svakog četvrtka na-cielom arku.
Doplat se novražaju ako se i notikaju.
Nobiljogo vanilistovi se neprimaju. Predplata s poštarinom stoji 5 for., za soljaka 3 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2, i 1 za polgodino. Izvan carovine više poštarina.
Na malo jedan broj 5 novč.
Uredništvo i administracija nalazi se u Via Carintia br. 28

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari“. Nar. Pos.

Poziv na predplatu.

Ovim mjesecom otvorila se predplata na naš list za drugo polugodišće. Radi toga molimo naše predplatnike, kojih iziđe predplata koncem ovog mjeseca, da istu na vrijeme obnoviti izvolo.

Upozorujemo ujedno naše mnogobrojne dužnike, da već jednom izvrše svoju dužnost, jer ćemo inače postupati proti njim onim načinom, kako njim neće biti milo.

Izdavanje lista stoji nas starih žrtvah, pak imadomo pruvo, da zahtjevamo od svakoga, koji list čita, da nam to žrtvo i nositi pomaže.

Predplata iznaša za mogućiju for. 5 na godinu, a for. 2,50 za polgodino; za soljaka for. 2 na godinu, a for. 1 na polgodino.

Novci molimo, da se šalju samo poštarском naputnicom.

Uprava „Naše Sloge“.

Kandidatura i izbor

viteza Conti-a.

Prija nogoli se je odlučio naš izvanjski puk puljskoga pol. kotara za gospodu dr. Trinajstića i Jurliu, koju dvojicu je želio imati svojimi zastupnici na zemaljskom saboru, ponudio je kandidaturu poglavitomu gosp. vit. Conti-u, c. kr. kot. glavaru u Puli. To nam jasno svjedoči, da naša hrvatska pučanstvo na ladanju znade, poput pazinske bratje svoje, oioniti velino i zaslugu nepoprstanu a. kr. činovnika i pomirljiva građana u častnoj osobi viteza Conti-a. Ovaj korak našega puka svjedoči nam dalje, da naš hrvatski puk zbija želi i hoće mir i tati potrebnu slogu sa svojim zemaljskom Talijanom. Nu, jer je vitez Conti bio jur proglašen kandidatom za gradovo-Pulu i Vodnjun, to je on uljudno odklonio ponudjenu mu čast od strane našega izvanjskoga puka.

Poznajuci mi dobro viteza Conti-a i cijenjuju stranku, koja ga svojim kandidatom proglasila, nismo ni za časkan dvojili, da će stati za Conti-a s v, što u Puli i Vodnjunu plemo nito misli i čuti. Ovo naše osvjedoženje podupirali i kriepili su osobito oni strastveni članci, kojima je nastojala poznata istareka svojata u svojih podlihi glasilih osjetiti Conti-ovu kandidaturu i njegov izbor. Mi se ne prevaramo, Vitez Conti dobio je samo u Puli, gdje je poznata »Kamarilja« najviše proti njemu rovala, 524 glasa od 800 birača. U kratko: vit. Conti je pobijedio Njogova je pobjeda zadovoljila ne samo c. kr. mornaricu i sve naše poštano misleće građanstvo, nego takodjer sve izvanjske naše pučanstvo cielega puljskoga kapetanata. Željao i uprav nekakvom napestosti izčekivalo je ovo pučanstvo uspjeh izbora, kako amo se mogli iz raznih dopisa osvjedočiti. Pobjedila je pravica! To nam svjedoči naš inlanjski puk, od koga imadosmo priliku čuti: »na da smo izgubili za

sada Trinajstića i Jurliu, dobili smo zato gosp. kapetanu, koji će biti jednako pravedan Talijanu i Hrvatua. Svjedoči nam to isti puljski i vodnjanski nepaženoi i njihove riodko prirepina na ladanju, koji su se na večer 28. junija, čim je bio g. vitez Conti zastupnikom proglašen, pokušali i poraženi tih povukli i posakrivali u svoja brloga, da u mirno noćno daba razmišljaju o značajnom utrohu.

Prigodom izbora, t. j. 28. junija bijamo ipak neodoljivo impresionirani. A kako i nebi?! Puljsko gradsko svotjenstvo, ovo najuzvišenije ocahlje grada, kojemu stoji na čelu preovlastoni proprokit Olevu, glasovalo je, luko no rieš sin cosporee prati vit. Conti-u i dulo je svoj glas njegovomu protivniku, liberalou dr. Bossi-u! Samo jedan kapolan, komu nije dala savjest, da se sljopo pokori zahtjevu svoga imogudogog poglavara, ostada kod kude. Kako puljsko, tako je glasovalo proti vit. Conti-u i vodnjansko gradsko svotjenstvo, osim dekana Mittona, koj ostada takodjer kod kude. To je činjenica, koju izborni zapisnik potvrđuju!

Po zakonu je izbor slobodan. Stoga nekanimu kuditi iloga, uijmanja pako svotjenstvo, koje amo navikli stovati od sljotinatvu, jer naziremo u njemu ono odabrano i uzvišeno okohlje, komu je rečeno: »vi ste sol zemlje, vi ste svjetlost svietu«, i koje je pozvano, da navjosta i sije mir med narod.

Ali, ako uznemo u obzir, da imenuju puljsko kanoniko i njihovogu proprokit Njogova c. kr. apostolsko Veličanstvo, koje uprav hoće mir med narod, i da je javno djelovanje viteza Conti-a, kao a. kr. pol. činovnika, zbija pomirljivo, dakle u duhu Nj. c. kr. Veličanstva;

ako uvažimo nadalje, da je u anglesju sa vriednim našim građanstvom proglasila viteza Conti-a svojim kandidatom c. kr. mornaricu, bez koje bi bio danas otvuđiti grad Pula još uvijek siromašno, smradno i s toga nezdravo selo;

uzmamo li u obzir, da zastupaju onu svojtu, koja je proti vit. Conti-u tati strastveno rovala, baš njezina podla glasila, kukovih triezan čovjek uz najbolju volju uvažiti ne može;

ako pomislimo napokon, da je isti izborni čin konačno ipak čin savjesti; — pak, ako uzporedimo sada s ovimi pravoricu savjestno glasovanje puljsko-vodnjanskoga svotjenstva, to nam daje ovaj njegov izborni čin mnogo misliti — a nohotice narivava nam sa pitanje:

je li moguće, da odlikovano katoličko svotjenstvo gradova Pula i Vodnjana, koji se gradovi nazivaju pod žezlom Nj. c. kr. Veličanstva, može na dan izbora okrenuti ledja nepristranom i pomirljivom c. kr. činovniku i priklju-

čiti se svojti — »kamarilja« — koja mira u pokrajini nepoznade, niti ga hoće?!

Kako se taj savjestni čin izbora slaže s položajem i zvanjem onoga svotjenstva? Kako su sliohli njihov izgled svjestni građani različih narodnosti, kojim su oni valjda ipak sol i svjetlost? Nisu li ovi njihovo ponašanje odsudili? Zar je možda spomenuto svotjenstvo svojim glasovanjem želilo priboriti si Horostrovu slavu? — Neka mu bude, kad si ju želi! — Mi se za nada u dalnja razmatranja ne upuštamo, već ih ostavljamo slavnomu obćinstvu, neka sudi ono o ponašanju puljsko-vodnjanskoga apostolatu dne 28. junija 1889 — izpovijedamo pako istinu, da su neblamo bili dali na ova razmišljanja, da nam nije probudila opravdanu otačbaničku srdhu o čito dana sablazan od strane svotjenstva, med kojim se naluzo i orkveni dostojanstvenici, koji svakom prigodom rado naglašuju, kako oni samo orkvu nastoje a u politiku se ne pađaju! — Zalegljimo: ako ikada, to ste, častu i prečastnu gospode, dne 28. pr. mj. prigodom izbora u gradovih odbacili krabulju, to Vas sada vidimo u pravom avietlu, dotično u podpunoj goitini!

Izbor u gradovih Liburnije.

Otkad ne nastanio na Voloskom naš mladi odvjetnik g. dr. Anto Stangor i pošto se voloski župnik g. Zanillo, dosadani naš zastupnik izjavio, da nemože više primiti zastupničko časti, svi radožubli Liburnije obratili su na njega oči i ruki; ovo je naš buduci zastupnik na porođkom saboru. Domadi čin, potekaj i odrešit radožubli! To su bila misli svih nas. Čim amo so više bližali danom izbora, tim glasnije se pučalo spominjati imo g. dra. Stangora, proti kojemu se nije čuo nikakav protivan glas. Al najjednom eto nam protukandidata. Njekoji Lovranac počeli so dlati i nagovarati puk, da bira nekoga Martinoloha, Talijana iz šinloga Lešnja. Agitacija postajala sve življa i življa, a na čelu joj bio osobito u Lovranu glasoviti vitez američanskoga kristala i lovranski učitelj Grossman, poznati čovar obćinskih izbornih listinah. Počelo se piti i napajati i pitičati sa Bog zna oduka došliu noćom. Na Rieci pokazno so kano osobit agitator asesor ovog gradskog magistrata, istarski talijanaš dr. Nacelnovioli. U Voloskom radilo je za protivnika danju i noću načelnik Gustin i njegov adjutant Grisillo, a potajno radilo je činovništvo, koje, kako je poznato uz njukogo hvalovriedno iznimko, baš od srdca miri narod med kojim i od kojega živi.

Uz svu tu agitaciju javnu i potajnu protivnici ipak nisu imali nado, da će prodići sa svojim kandidatom, kad najjednom, nekoliko danah pred izborom, proso se glas, da će i žene moći glasovati i to kroz punomeć; nastala silna trka med našimi »šibirci« za prokurami; svo so jagmilo za podpisu udovah imajućih glas; naši protivnici oživili i počeli napred slaviti pobjedu.

Dne 25. došao u ovo krajevo glavom g. dr. Martinolich, pročetao so do Lovrana glasovo za dra. Stangora rekao: »Sada i vratilo se puk poslije podno opot u Votako glasujejo jer imah puno losko k g. dru. Minaku, kamo su ga došli župove nove, jolli? Soljak mu od-

oput pozdraviti Lovranac: Turcih, Gellofloh i Zupar. Prije odlazku počastio je i on našega gospodina sudca Lotticha svojima posjetom.

Dne 27. došao parobrodom iz Mieke vukodlak sa omotom plakatnih, na kojih je bio, kako čujemo, već nallkan gosp. dr. Stangor sa dugim nozom, sa kopovi punimi svralah i nosač na pločih oplatonu bocu vina »Chianti« znadući »fiasco«.

Drugi so potrudili i pripravili rakotah silu božju, bengaličkih ognjah, balonah i što Vam ja svo znanom čova; tim so imalo proslaviti pobjedu, o kojoj su govorili kao o stihnoj stvari.

U Lovranu sa dan izbora narodilo se ohjed na 75 osobah, svo soljakah iz sv. Bradiakih, koji talijanski jozik poznaju kao i klanaki, ali koji sa uz dobru plaću i za onaj ohjed i vrljunku imali bačili pod nogo svoga domorodca, a uvidi Talijano, koji da ih je (za svoju plaću) ocahlo od utvora u poznatoj tabolarskoj ulici. Učitelj Grossman u Lovranu imao je punu ruku posla, jer je bio oboda, da de Gunkat Martinolich surviti putuljen Stangora.

Dan pred izbor izjavio sa kapetan g. Jottmar, da neće biti punomeći pripušćeno, da će moći glasovati samo mužki i to osobno. Al u komisijah u Lovranu i Voloskom bila vodna Talijanaša, a pošto su oni svo nado postavili bili u punomeći, nisu marili za mnohoj kapetana ni njegovih komozarah, nogo odlučili, da so imade i putem prokurah glasovati. U Voloskoj komisiji bio predsjednikom g. sudac Lottich, koji je volikim žarom zaustupno mnonje, da prokurah imaju vriediti. Prvi glas dao na Voloskom kao prodesjednik komisije spomenuti sudac Lottich za dra. Martinolicha, a za njim još tri druga člana komisije, došim dvojica dadoho svoj glas dru. Stangoru. Načelnik Gustin, koji je takodjer bio u komisiji, nije glasovo, jer naima pravo glasa u izborih pokrajinskih. Gosp. Kapetan Jottmar vidio borbu, koja su bile, uzdržao so od glasovanja, izjaviv to narodiho. Nama so čini, da bi so bio i g. sudac ponio boljo i obratnije kad bi se on, kano načelnik sudbene obćine, bio uzdržao od glasovanja. Poštoho bi mu bio ugled med obimi strankami, a tako and svi znaju kako miel i kolik je prijatelj naroda med kojim živi. Konačni uspjeh glasovanja na Voloskom bio je 44 glasa za Martinolicha a 41 za Stangora. Dakako, da je ta većina postignuta bila samimi prokurami, koje su nekogi n. pr. N. A. P. i O. P. upravu kitali iz rukuh jednih udovicah, koje im što duguju; volod: i l i n o v a c i l l i g i t i m a o i j u .

U Lovranu bila je agitacija još groznija; tamo je vladao svim vitez kristala, advokat Suholice i sin mu telegrafski činovnik, koji je onaj dan, samo da uzmogno slobodnije agitirati, činio doći u telegrafski ured lovranski jednoga telegrafskoga činovnika iz Opatija. Radilo so svo što so moglo i dalo. Glasovi su so plaćali po 10 for.

U izbornih listinah bilo je svo što so mislilo, da će za Talijana glasovati. Med ostalimi i četiri talijanska podanika, koji naplataju ni 5 for. poraza; neki Batostin, učitelj na riečkih pučkih školah, nekod veliki Hrvat, a sad velik Talijanaš; ljudi stanujući u Taljševici i Opricu, sve ljudi, koji nisu imali prava glasa al za koje so je znalo, da će za Talijana glasovati, zato su bili u liste unošeni.

U samoj izbornoj dvorani javno je agitirao sam župnik Dragovina, onaj isti, o kojem je nedavno naš ronogat plaao u »Istri«; da se nemožeja u politiku, jer da on voli, da njegovo kraljevstvo nije na ovom avietu«. Dragovina je ondjo pred komisijom jednomo soljaka, koji je bio g. dr. Martinolich, pročetao so do Lovrana glasovo za dra. Stangora rekao: »Sada i vratilo se puk poslije podno opot u Votako glasujejo jer imah puno losko k g. dru. Minaku, kamo su ga došli župove nove, jolli? Soljak mu od-

